

yasakmeyve

Cihan Oğuz

1963'te İstanbul'da doğdu. Hacettepe Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nden "Arabesk" konulu teziyle mezun oldu. Antropoloji'de yüksek lisans yaptı. Tezinin başlığı bu kez "İsmet Özel'de Ulusal Kimlik Arayışı"ydı. İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Anabilim Dalı'nda doktora yaptı. Tez konusu "Basında Tetikçilik" oldu.

1988'den bu yana gazetecilik yapıyor. Eleştiri ve deneme de yazıyor.

Şiir kitapları: "Ay Işığı Karanlığı Yırtarken" (1983), "Hoşbulduk Cehennem" (1994), "Aşkla Satranç" (1995), "Girdap ve Safir" (1998), "Kendime Savurduğum Hançer" (2004), "Tanrıyla Konuşmalar" (2013-fanzin kitap); Deneme/Dokundurma kitabı: "Ah Biz Şairler" (2013).

CİHAN OĞUZ

mehteran bölüğüyle enternasyonal

edepsiz girizgâh

Dondurulmuş bir hayata kıssa

Kuşların tepişme vakti diye es geçme ağaçları
Kraldan çok kralcı soytarılar hattın öbür ucunda: Efendim
bakiyeniz yetersiz. Asgari tutar. Kim kimi tutarsa. Ya tutursa?
Beyefendi kusura bakmayın. Bir yanlışlık olmuş beyefendi.
Beyefendi bir daha olmaz. Beyefendi siksiz sizi.

Tıynetsiz arkadaşlar iki sıra arkadan höykürür durur
Hepsinde şöhret merakı, para merakı, pul merakı
Ne geldiyse başlarına ya meraktan ya meraktan

Kürsüde en façalı duruşuyla yılların eskitemediği bir politikacı
Karşısındaki herkesi kendisi gibi beyinsiz sanıyor
Arkadaşlar, ben bir deyince alkışlayın, iki deyince sus pus
Allahın işine bakın ki saymaya beşten başlıyor

Akşam televizyondaki en renkli kişi de o
Kıpkırmızı surat, maymun götü gibi basurlu,
[tiknefes ediyör cümle âlemi

Sırada âşıklar var: Önce kendilerine âşıklar, sonra yine kendilerine
Aynada kendi dudaklarıyla öpüşen meczup kadar hâyâlleri

Yâni hayat biraz da bu: Arkadan gelmekte olan tehlike ve öndeki kopuş
İti kopuğu onun için sıraya girmiş sıralıyor zırvaları

Hep birlikte alkış tutuyoruz sahnedekine: İndir indir indir
Kalbindeki günahları, gözündeki yaşı, kıcındaki donu
İndir ve havale et meraklı bakışların ruhuna

Sen ki itildin, kakıldın, ufalandın yıllarca
İsmin hangi kitapta gezdiyse ilk sayfayı yırttılar
Ezberini unutmuş ilkokul çocuğu kadar mahcup dursan bile faydasız

Şimdi derin dondurucuda genç sûretin küçük bir flama gibi
[dalgalanmakta
Annenin hatırını soran bütün müdavimler en sikici pozdalar
Bir arkamı dönsen yedi cedit yerinden oynayacak padişahların

Küfre teşne sayıklamalar

Kulağımın arkası kime ipotekli?
Küpe olsun diye abuk sabuk sayıklamalar
Mıştın sen, mamıştın hiçbir şey yapa
Dilinde tüy bitmişti de anlamadılar nasıl
Sevdiğini, kalbin gümleye gümleye güm

Enseye tokat göte parmak bir hüsrân hayat
Önündeydi önünde sonunda
Yazı tura attın ereksiyon oldu metelik
Kuyruğun değil ama dimdik durdu içinde sakladığın yemin

Hiç kimse seni bu kadar ucuz sevmemi ama
Köpek öldüren şarap gibi beklemedi yılanmayı
Siktir edip unuttu yılları
Haftaların amına koydu geçti
Sıraya düzdü aşkları, ha ha ha aşkları, komiko aşkları

Şimdi yâren diye kime sarılsak bir yalan fısıldıyor
Kime yüz dönsek hayat yanlışlıkla basılan tetik

Mehteran bölüğüyle enternasyonal

Bu cüz canımızı yaktı, cüzzamlı etti bizi
Kusur dökmeye kalksa hep eksik kalıyor savcının tahmin gücü
Azrailin bir bürünme biçimi bu belki de
Der geçeriz, deler geçer vukuatlı nüfus kaydına kalbimizin eşsiz ölümü

Sıradaki gelsin, hayır hayır, bir adım daha arkadaki
İstanbul'a kefen biçmeye nâzır tellâklar
Keselerle uğurlasın kendi kafesinde turist gibi yaşayan aylakları

Bizi bize o diye tanıtıp kandırdılar ya
Kimliksiz olmamız bu veçhile
Şimdi ne kadar konuşsak o kadar suskunuz
Kelimeler aslına rücû etmeye korkan birer orospu çocuğu
Her satıra zorla vesika etmişler masum hâlini

Oysa şeytan da domuz gibi biliyor
Bacakları omuza alınmayan tek sınıf var bu hikâyede

En öndeki, sen, tekmil ver soluk almadan
Nerede doğdun, tevellüt kaç, düşlerin neden hâlâ dipdiri?
Veyahut senin yerine davullar gümlerin zil sesleriyle birlikte

İki adım geri, bir ileri

Krasnaya Ploşat'ın ortasındaki o uzun kuyruk dağılsın diye götünü
[yırtadursun]

Doğu'nun istasyon şefleri
Mumyalanıp kalmış bir ihanet olmadığı anlaşılır o kırık şarkının

Şimdi Ekim, ham hâyâl zamanı
Cebi para pul unvan dolu hayaletler
Kasım kasım kasılır ders kitaplarında

İştirakçi Hilmi'nin torunları, güneşe nâzır gül satar durur
Taksim Meydanı'nda cep'ten mesaj çeker mors alfabesiyle
O körlük ki kendini kendinde kaybetmenin bir başka adı

Sırtımda debelenip duran hançeri kımıldatma ikide bir
Daha dün ıssızda bin çocuğa bin kurşun sıkın çakallar
Şimdi bayrak töreniyle Che şapkası giymek için kuyrukta

Minare çalındı, kılıf hazır:

Ulu
masal

Ulu
ma

Ulu
sal

Cık cık cık...

Farzet o gün mahşer günüymüş
Yerin yedi kat altından çıkıp hesap vereceksin
Kendinden başlamalı önce
Yaftanda baba adı, annenin kızlık soyadı, eski şifre, yeni şifreyi iki kez gir
Sonra sana girecek nasılsa ahiretin bütün şifreleri

Domaltmadık ne bıraktın hayatta?
Önce ömrünü aşk yedi bitirdi
Kendini sokaklara atıp yamadın o boşluğu
Sonra iş-güç, sessizliğe göç, borsaya vur-kaç

Yetmiş milyon aynı anda hapşırırsa
Sarsılırdı hani dünya?
Şimdi ağzımızda derece, yorgan döşek komadayız
Bu da komuyor bize artık
Alışmadık götте don durmazmış
Kalbimiz yeni bir harita çiziyor kendine
Ama o macerada ne dağ halayları var
Ne bir başkasının hayatını boğma heyecanı

Hazır ol mehteran, Çorbacıbaşı sen de
Alemdârlar, kudümleri kudurtan Nakkârezen
Haydi bir ağızdan
Madem tek bir zerre toz bulutu bile kalmadı bizden dünyaya miras
Şimdiden söz verelim yüz yıl sonraki devrime:

Bir daha bölüğe iç oğlanları almayacağız, biir
İt gibi ölse de topuzu elden bırakmayacağız, iki

Derin koma

Tahammül bir nefes alıp verme kuyusu
Boğaza düğüm, düğüme ilik, iliksiz bir cevap
Her suça bir yedek katil yazıldı kuşlar
Afsız aşklara aldırış, etme ne olur
Bizi muaf tut bu seferlik efkârdan

Ne kimse anlayış göstereyin diye erken kalkmalar
Ne yolu tutmalarda bir dumrul hevesi
Beş damarım varsa kalbe giden
Beşi de tıkalı odla
Orada cehennemî bir vesika, tahammül

Cenan amcam, amcık amcam, gençliğimi geri ver
Demeyeceğim, ağzın açık kalsa da avaz avaz
Çünkü hayat bir fırçadır, fır fır döner vurur
Bir kazık frendir, toslatmaz kolayca kör duvara

Ama sen sen ol uykuna sahip çık
Rengârenk beze çit atlayan koyunları
Onları hizaya sok, ense tıraşını iyi teftiş et
Bizim uykumuz çeyrek asırdır uyku değil
Ama gam da değil, gamlanma

Burcu akrep azrailin, bu kesin, yükseleni ikizler
Benzeşip durması buna delalet her caninin
Bundan ateş ettikten sonra kendi portresine karşı esnemesi

Ya biz niye ortasından yakaladık treni
Katar katar, kıtır kıtır keserken buza kalbimiz?
İniş iniş değil bu yolun
Çıkışı bubi tuzaklı nisan şakası
Ah amcam, amcık amcam, haydi sayıkla içindekileri
Kaç bulutu gömdün ömrüne de siyahlar çoştı her mevsim?
Hangi küheylân kişnedi de zamansız
Zor attın kendini bu kâbustan?

Derin komadayız görmez misin, aklımız kıt
Tiktak atıp zırlıyor başucumuzda melâike
Söz diyoruz, aldırıyor baytar, bir iğne daha
Ne kadar yırtınsak da hayat ıska her sefer

Cenan amca, Conan amca, göğsü fişeklim
Bunları görmez misin de defterin bomboş?
Hani beyaz sayfa açacaktın kara bahtımıza da
Yanımıza kâr kalacaktı yediğimiz kazıklar?

Tahammül: Kuyudan zor çıkardığımız nefes
Ti. Öttü gitti, boru gibi bir cevap hayata
Be amcam, küfürlere garkettiğim, gurka kılıklım
Susmak bazen sözü yayda germek değil mi
Elim titrek, dilim peltek, gözlerim ferişan

Hayat bu Cenani amcam, ne yaparsın
Ben diyeyim mazlumun ahının taksit zamanı
Nişan almışız bir kez alınaya çok şükür
İtin götüne girsene oklar aheste aheste

Tiryakinin son ciğarası

Te te teslim oldum, ellerimde kelepçe, çok yaralıyım
Ka ka kalbim buruk, içimde kazık fren yapan jetler
Ti ti tikler almış başını arşa ermiş gülümsüyor
Ah çavuşum, rüzgârda nasıl çaksın ıslak kibrit?

Tu tu tutan tuttuğunu tuttuğu yerde
Ya ya yatırıp da yorgan yastık derliyor
De de dedemin bastonuna yaslanmış bütün yavşaklar
Ku ku kuşu ötmez yüzü gülmez bir hikâyeyiz

Ke ke kekemeyiz, alfabemiz yirmi dokuz çarpı bilmem kaç harf
Di di dilimizi kurban ettik, ağıt burun farkıyla önde
Çü çü çükü şişmiş bir çocuğuz, pekmez tahin yalanıyor hasımlar
Ah çavuşum, kuytuda bile haşın vızıldıyor G-3'ten çıkan o şaşı mermi

Di di diyelim biz mağlubuz, esir düştük, elimizde beyaz bayrak
Ya ya yama tutmuş biraz kusura bakmasın düşman
Kö kö köküne kibrit suyu alev yüklü kalbimizin
Ça ça çavuş, dağların ardındaki bir tilki izi mi aşk?

Parola: çüş

Herkes bir parçasını kaybettikten sonra çıkıyor sokağa
Burundan müteşekkil tüccar, baştanbaşa kulak olmuş hafiyeye
Çük gibi cansız keskin nişancılar...

Benim de gölgem katılsın kafileye
Ne bir kolum var yoldakilere el sallayacak
Ne de son vuruşu yapacak ayağım

Tutup eski rüyaları kanıt diye sürdüler önüme
Susma hakkım yok, konuştuğuş batıyor içimdeki yıldızlar
Kışkandığım bir düşman, burun kıvrıdığım yoldaş
Yok yok yok

Sabah ceketini almadan yola çıkmış bir memur mahcubiyeti
Amirim ben ettim sen eyleme, frekansımız tutmuyor hayatla
Ben kucaklamaya koşsam dikenler açıyor o mevsim
Zül dedikçe bir dirhem daha artıyor günahlar

Ah be kerhaneci, bu sefer de bahtsız çıktın
Seferin var artık bütün çıkamadığın seferlere
Yıkılıp kaldığın yerde adı hiç duyulmamış çiçekler bitsin

Artık rütbesiz askerin tekisin bu cehennemde
Buyur gir nizamiyeden, ama önce parolayı söyle
Sen hızlandığuş çüş diye bir ses gelecek arkandan
Palaskan, kelepçen, kepçe kulaklarına sığmayan kep
Hep hep hep
Yedi ceddine meydan okuyacak o künye okundukuş

Kelleyi giyotine uzattığım an

Ne zaman sıfır numara tıraş olsam
Yamru yumru bir ege hattına benziyor kafamın arkası
İt dalaşında zaferi mavi kuvvetlere bırakan yorgun bir kamikaze belki
Ne pazarlık edecek gücüm kalmış oysa
Ne eşek adasına destanlar yazacak tükenmez kalemim

Aşkları soracak olursanız, iyiler
Bir filmin finalinde veyahut türkülerin en damara basan tadında
hortlayacak gibiler

Sormasanız da olur, hâyâller bıraktığımız yerde
'90'da, Leningrad'ı bir daha hiç duymayacak üçüncü kuşağın
kuş beyninde
Büyüklerin balık hafızasında
Kalkmayan çükünde

Unutacak olursanız, bir masaya yakışan
beyaz rakı, beyaz peynir, beyaz bayrak niyetine
Esarete köpek gibi âşık hayhula

Çivisi çıkmış diyorsanız, yeni yetme bir taze kıvamında hayat
Boz boz harca
Çiz çiz geç

Kendinizi arayacak olursanız, başka mekânda beklerim
Nasılsa gazı kaçmış gazoz tadında anılar
Kim kimi nerede
Sen sana nasıl

Meşakkatli günler dilerim, efendim
Taşaklı bir ömür, göt isteyen cesaret
Ne tornistanız aynı kalıpta bir ağızdan marş söyleyen
Ne kalıbımıza yakışan bir müjde oluyor hayat

Hep yüreğimiz ağızımızda yaşadık, yine bekleriz
Bizden geçti deyip sırt dönmeyiz ahire
Tırnaklar kesildi, pantolonlar ütülü
Cümlemiz cümbür cemaat hazır teftişe

Asıl cümlemiz yazılmadı nasılsa, bekleriz
Çizilmedi kalbimizin ilk taslağı
Bir tasmamız vardı, zinciri tastamam
Tam da her şey yarım kaldı diyemeden ölüme toslayan

Kerhanede referandum

Sabah 11. Bekçi esneye esneye karşılıyor rüzgârı
İstanbul'un göbeğini kaşıyor varoşlar
Çarşı iznine çıkan 'en kahraman Rıdvan' kerhane tatlısı yiyor iştahla
Birazdan şafak defterine bir çentik daha sallayacak çüküyle

Abajurcu orada. Uzaktan kumanda satıcısı kukla da
Zıplıyor öğlenleri, kaderini zıplıyor her saat
İçerdayse kırkına merdiven dayamış saksofon Neclâ
menemeni yutar gibi bitiriyor
On yıldır prezervatifle karşılıyor müşteriyi
AIDS korkusu işte, en kıyak buketi naylonla takdim ediyor

Suçlu gibi duvar dibinden yürüyor liseliler
Her biri daha yirmi yıl fişek atacak kadar canavar
On saniye bile sürmüyor fakat uçağın kalkış serüveni
Sonrası pistten çıkan gençlik hâyâli

Şaşı Canan'a bakarsan dışarıdaki orospular buradan fazla
Tek yanlışları donlarında sırttan etiket

Birazdan oylama başlayacak çıplaklar cehenneminde
'Herkesin elindeki kendine' diyecek muzip bir abazan
Cenazesi alkışlarla uğurlanacak +4'te beş posta atan ihtiyarın

Çüküm kayıp

En son postacı görmüş bir zarfın üstünde
Sözde allanıp pullanmış da uçsuz gecelere hazırlanıyor
Oysa yok çoktandır, ben bilmez miyim

Kapısını yumrukluyorum veterinerin
“Filler mezarlığıyla alakam yok” diyor
Pazardaki teyzeye sorarsanız bamyaya mevsimi çoktan geçmiş

Gençtim, huzursuzdum, aranıyordum
Bir tünele girdim, giriş o giriş
Çıkması ömür sürdü

Çüküm kayıp diye dolaşıyorum feryat figân
Kimsecikler inanmıyor ciktığimin yerinde
Herkes görmek istediğini çiziyor düşlerine

Oysa en evliya o, en hükümdar, en kudretli
Kalktı mıydı tahtından bir mızrak gibi hedefinde
Fırsat bulsa en kartal, aşkta çözülen eski tüfek

İlan versem astarı yüzünden pahaliya gelir
Şunun şurasında yarım asra yakın koldaşız
Çüküm, parça hazinem, yaramaz maymunum

Sirenler onun için devrede, meclisler kul köle ona
Hakim, paşa, kadı, kadın herkes duacı
Vücudun kutsal kitabı mübarek

Mağaralar dehlizler en sağlam güzergâhı
Avını yakaladı mıydı hız limiti serbest
Haydi çükistler yumruk havaya!

kuytuda gece hikâyeleri

Teslimo

Teslimo: Şuursuz çırak
Ustası ölüm. Dirim. Karmaşa.
Kaç kitaptan vazgeçilmiş, kaç yol yürünmüş tersine
Dirayetsiz Teslimo. Sanki yüz yıl yaşayacakmış gibi salmış kendini
Çayıra. Dağlara.
Kusursuz bir plan kadar takır takır işlemekte azrailin nefesi
Nefsi körelir halbuki düşman kanıyla
Düşman: Kalbinin öteki yarısı
İkizinden nefret eden vampir Teslimo
İkizi ondan kafasız. Kalpsiz. Tesellisiz.
Ne zaman tüfek bombasını hazır tutsa elinde patlar
Çatapata demokrasi: Öteki Teslimo'ya teslim.
Bir de bunu eklemeli seneye müfredata
En tepesine kara tahtanın
Keskin nişancıların göremeyeceği o mahrem noktaya
Müfettişin dolmakalemini kaybettiği yaramaz sınıfa
Avama.

Yeni dersler. Yeni sıralar. Yeni öğrenciler
Gelsin, gitsin, mezun olsun
Notu kırık Teslimo
Bakakalsın arkalarından

Kollar hep havada: Horon tepmek
Fırsat tepmek için değil. Teslim bayrağı bile kayıp
Öyle çırılçıplak, düşmanın kucağına kim düşecek
Aklını kaçırmadan bu tesadüfler cehenneminde?

Ah biz şuursuz çıraklar. Aklını kovalayan bahar tayları

Ölüm: 1980
Doğum: Düşük. Kürt-aj
Devir: Cilâlı puşt devri

Ölümler reverans

Şimdi mayın üstünde kaydırmaca zamanı
Önden buyrun paşam, en madalyalı siz çıktınız
Katır Reşo bugün izinli, büzük yarışında bozuldu sıra

Aman gerillacığım geri kalma cesaretten
Çuf çuf yapan Doğu Ekspresi'ne ayarlı rüyan
Döşe raylara, düşe kalka hayat, duş yapsın kan banyosunda

Çakallar nasılsa bayrak yarışında
Basarlar ergenekon amed susurluk demeden
Kimin sidiği daha öte giderse en vatansever o

Kalabalık kabalık etmeden önden buyur etsin azraili
Mehteran 'Ceddin deden'de tıkanıp kalsın
İhtimal falımıza bakılacak elli iki yıldızlı masalarda

Poligonlar ardına kadar açık, her kelle hedef
Gel koşarak geçelim sınırı adamım
En fazla *topal saksâğan* derler bayrak töreninde

Karanlıkta mesaj çeken kızlar

Ortasından bölünen kalp. Beyne giden akarsuyu kesen hicaz
Masallar diyarı Türkiye, parmak uçlarıyla resim çizen zanaatkarlar cenneti
Aşk uçup gitmiş bir çocuk çılgılığı kadar cılız
Sorsan Aslı'nın Kerem'e sırtını dönmesi
Bir Kürt beyinin erkek çocuk dilemesi Allah'tan
Vermemesi kaderin. Ne Kerem'e ne dağlara

Saniyenin onda biri: Ok fırlatma cümbüşü
Kırık oklar, kırık kalbe nişanlanmış
Dikiş tutmaz, karavana her hayat
Sanki az sonra elinden bütün ömür kaçacak
Bas bir tuşa daha, nafile seçenekler, gönder:
Özldm, yrn grşrz, sevglm, öptm.

Eksilen her harfe karşılık gözlerinde ertelenen bir tufan
Üç saniye sonra aşk telaffuzu. Cevapsız kelimelerle:

*Amn kydmun dünysnda hytlar ne skim
Güüne grsin yeryzü
Yldzlr tşklarnı ylasın slalenin. Tşk. 😊*

Üç kontörlük hakkı vardır her seferinde
Geceye karşı şarkı söyleyen kızların
Bir kez tuşa basar nedense ince parmakları
Uzaktan kumandalı mayına yol verir gibi kalleşçe

Eksik kalmış bir ağıt için

Sıvası dökülmüş köy evlerine yazılan sloganlar
Büyüyen düş, kırılan tüfeng
Mahzuni'nin kirvesini bulduğu o an
Mezradaki cenaze namazı, kör bir tepede sırtan toprak mezar
Her şey şaka, her şey bir körebe oyunu

Otobüste kulaklıktan yayılan efkârlı şarkılar
Yaşam Radyo, Yön FM, Radyo Barış
Bir tınıda Sarıkamış'ın en tepesinde buz kesiyor kelimeler
Orada kalıyor, inemiyorsun kendine

Uludere'de kimsesiz bir minibüste seni buluyor ama ölüm
Hatırladığın tek kare: Yirmi kiloluk plastik patlayıcının
azraili dansa kaldırması

Teklifsiz, patavatsız, kurşunsuz bir askersin
Göğsünü siper ettiğin her cephe arkadan kuşatılmış
Çarşı izninde daldığın internet kafede
bir ara kendini google'dan

Sana gelen bütün mektuplar 'görölmüştür' damgalı
Bütün e-mailler spamlı
Daha şafak defterini kantinden satın aldığın an
sırtını döndü aşklar

İkiye bölünmüş bir hikâyenin ilk kahramanı
Askerde tezkere bırakmış, vurmuş kendini dağlara
Gördüğü ilk kımltıya boşaltacak şarjörü

Dönüp döneceği hayat, bu kuru hayat
Yazları kavun-karpuz toplayacak bostandan
Çeltik sulayacak, gündöndü çitleyecek
Akşamları kahvede bir masal uyduracak ömrünü tırpanlamadan
Herkesi çay ısmarladıktan hemen sonra
Oturup ağlayacak kendine, ötekine, hepimize

Hutbesiz asker

Yumruğunu saklıydı ya kendine gevirmeden önce
Saklambaçta sobelendi ya kozlar elindeyken

Yaşlanmayı özlediği bir an önce görsün diye kaderini
Soluğunu zor tuttu ama ömrün çoğu giderken

Aştan usandıydı karşısına çıkan ilk yokuşta
Utandıydı kalbindeki çarpıntıyı unutmaktan

Yıldızları bir bir elediği
İsmi bildiği o tek ışıltı kalana kadar

Gözleri nemlendiği Kerkük türkülerinde
Her cephede yanlışını biraz daha bilelediği

Kaçaktı kendinden uzaklaştığı için kelimeler
Esamesi bile duyulmıyordu pişmanlığın

Kimiksiz bir ruhun içinde yalpaladı
Düştü, kalktı, erenlere karıştı

Bizcileyin yenildiği, üzüldüğü, alıştı
Şaşkın ördek gibi götün götün girdi boş bir kın içine

31. Paralel

Bu oyunda soylu bir sabaha dili dışarda başlanır
Nacizane bitkinlik: İner perde, kalkar perde, iner, kalkar...
Talih kuřunun ansızın bařa műjde dűřűrmesi gibidir
akşamdan kalan *halt*
Unutkanlık masalı ezberlenir, olmazsa bir daha, yaşasın bilinçaltı!

Kuşku da serpiştirilebilir araya
Nasılsa ipe un sermeye benzer aşk
Mehter takımının Brahms çalmasına ya da
Madem her imkansızın bir de ikizi var
Diyelim, zurnanın son deliği kulak patlatacak kadar tıklalı,
Bas o zaman nefesi, bir daha, olmazsa yaşasın bilinçaltı!

Suların durulduğu mevsimler de vardır kalbin seyir defterinde
Her belanın olađan řekilde sűrdűđu,
Canlı yayında dilin sűrçmediđi,
Özne ile yüklem'in çam devirmekten uzak durduğu...
Böyle anlarda hazrolda bekleyen acemi kıtasına benzer eller
Kepleri havaya savurur ilk '*rahat*' komutunda.
Daimi uğursuzluklara bedduaysa bu kasket yağmuru
Yeşil bir sağanak niçin mahcup etmesin gökyüzünü?

Dűřlerden uzak tutmak esastır
Sonucu önceden yazılmış fermanı
Dağlar bizimdir çığlığı playback yapar her silkinişte
Önde bir bölük abazan dudaklarını ha bire oynatır yanlışın ritmine uygun
En uzun boylular arkada trampet çalar nereleriyle
Dalına hızla yűrűyen ekři bir sudur ahali
Ne kadar sıkı tutarsanız tutun ucunu: sonunda patlangoz

Siperde fısıltılar

I.

Bir kılıç, indi inecek, ensende rüzgâr estiriyor
Ben azrail, memnun oldum, siz de alışın artık
Kusursuz ölüm olmaz, mutlaka bir yerde çıkacak cılkı
Cinayet yerinde iz bırakmayı marifet sayan katile selâm

II.

Mutluluk mu? Ha ha ha... Ansiklopedide bir madde
Madde 1: Öyle bir rüyan olmayacak
İki: Rüyada rastlasan bile kafanı çevireceksin
Üçççççç: Mutluluk sonunda her insanın götüne girer, bileceksin

III.

Taranmış kasabaların bir unutulmuş hikâyesi vardır
Bir eksik duman tüter kiminden, kiminde bulutlarla kucaklaşan bir har
Kafa kâğıdında akıl hanesi boş, numara sıfır
Saçları da sıfır numara ahalinin, aha bu kadar kılsız
Hepsi hepsi bir hücrelik hayat masalı
Artık içerde işkence de yok ölüm de
Hepsi dışarıya taşındı, it kopuk derdest
Ya bir dere yatağında kafanda binbir mermi zırlıtısı olacak
Ya kocaman şehirde bir izbe yolda yoldaşlık edeceksin bıçağa

IV.

Ne kadar kusarsan kus kuşlar kısıldığı yerden basar son çığlık
Hayattan vareste tutulmuş bütün kopuklar kopartır kahkahayı
Derde düşer, kalkarsın. Olmadı, bir daha
Ölüm amına koyayım senin
Doymadın, bir daha

V.

Beni hakim bey, kurbanın olayım dışarı bırakma
Sayın Savcı, sen hele hiç
Tek bir delil bulamadınız ya oh olsun
Hoyrat ithamlarla doldurun nizamdaki boşluğu
Mübaşir kapıda el ovuştursun karar okunurkene
Madem düştük elinize, belinize, dilinize
Söylenmemiş bütün sözler varlığınıza armağan olsun

Ser

Gözleri yuvasından çıktı ve kavuştu yuvasızlığa
Herkes kadar kral, hiç kimse gibi çulsuz
Yüklediler sırtına ömrün çekemediği bütün yükleri
Bir aşiret şölenine benziyor ıpıssız rüyalar
Uyandığı ân bir deri bir kemik kalacak hayat

Bütün bunlar İstanbul'un ortasında olup bitiyor
Dağ başında açan safran, denizin orta yerinde çırpınan zargana
Aşkın a hâli, ş hâli, k hâli

Ahali
Şaki
Külâh

İsim şehir oynar gibi oynadılar kalbimizle
Vah bizim hikâyeye değdirip kaçan namussuz don juan
Ah mayında beş bacağı birden kopan karakaçan

Eşek kadar olduk büyüdük derdimizle
Bir baktık en yakın tarih imiş seçeremiz
Şimdi uygun adım marş ilerlediğimiz bütün filmlerde bir kopuk
sahne
Siyah bant, gözlere, bilekler doğuştan kelepçeli
Hepsi hepsi birer kurşun her kafaya
Besmele çeker gibi içinde yırtınan yalancı dua:

Tür-ki-ye se-nin-le gu-rur du-yu-yor!
Tür-ki-ye se-nin-le gu-rur du-yu-yor!

İpissiz bir tepenin yamacında, yılanlara meydan okuyan
Kahkahalar, sinirden, bir delinin cinayet notları, akıllara ziyan bir tutku

Tut
 Ku!

Tut
 Ku!

Tut tutabilirsen kendini yıldızlara bırakmış bir kalbin ucunu

Siz siz olun mezarının yakınından geçmeyin serdengeçtilerin, dursun
Geceleri darbuka, keman, bir de klarnet var mönüde
Bu hayatı kolayca aldınız ya ellerinden
Ödünüzü götünüzde patlatmak da boyun borcu olsun

Şehit ve mirî

“Ankara’dan ötesi Allah’ın siktir ettiği yer”
dedi biri
Öteki “etkisiz hale getirilen” bir milletin efradı

Düğmeye basmak için sıraya girdi ölü seviciler
Namlu hep yamuktu
Nişanlar, apoletler, boy aynasının üstünde
“kıyafetini düzelt” diyen emrivaki

Bozuk plak üç on yıl döndü durdu
Karargâhın ortasında “Herkesin elindeki kendine”
diyemedi bir fetbaz

Hizasına toz kondurmadı
“şehit namırın”lı dağ yürüyüşleri

Şimdi aynı hizadalar kabristanda
Ada 34, İstanbul
Pafta 21, Diyarbakır

Ölüm, amına koyayım senin / Mirin, ez qûzê te nim

Olmayacak duaya amin

İnsan kendi şifrelerini çözdükçe karşısına azraili çıkıyor
Birlikte poz veriyorlar objektiflere
Azrailin sırtması daha hin, insanoğlu o portreye yetişemiyor
Elele verip kulak ardı ediyorlar ölümü
Ölüm zaten dünden razı iltifata

Aşk olsaydı keşke bu maceranın adı deyip sızlanıyorlar
Konuşacak bir şey kalmayınca kadar sürüyor düet
Greenpeace sicim atıyor sırat köprüsüne
İlle de Allah'la konuşacağız diye tutturuyor en sivri

Peki, diyor Allah, bu son olsun ama
Madem ki İsa'yla sıfırdan yarattığım dünya bir şeye benzemedi
Bu sefer taklide kendimizden başlayacağız
Ve sadece kocaman bir kalp resmi çizeceğiz
Gabar ile Kato dağları arasındaki görünmez masalın üstüne

Emir, komuta, zincir

Telâfisiz ömrüm, dehle gitsin pıtrakları
Ama onlar senin şahsiyet nişanın, çok da ürkütme
Dört nala koş geri geri
Guinness'teki en yaldızlı sayfa parlatacak taşaklarını

Bir baharla hizaya gelen çiçek
Çiçek midir fitne mi?
Toprağa sormak lazım
En iştahlı puşt o.

İçim dar. Hikâyem dağarcık. Kaybolduğum mağara Dağlıca
Arı vızıltısı gibi rüyamı delik deşik eden o baş ağrısı
RPG, havan topu, kalaşnikof
At Ali at
Tut Baran tut
Obüs toplarına göğüs geren bahtsız mezralı
Kıpkızıl bir sabaha uyanıyor beş parça

Yaşlı general de uykusuz halbuki
Sabaha karşı cipralex içiyor yarım bardak suyla
Yarım kalıyor başladığı her şarkı
Marşlar zaten detone

Elma yarıya bölünecek diye ödü patlıyor
Kurtlu elma. Yasak meyve. Cehennemın anahtarı
Ömründen ömür gidiyor gece telefonlarında

Sabah baba ocağında kapıyı tıklatan üç kişi
Biri genç teğmen, elinde şehadet varakası
Yek diğeri sağlıkçı, çantasında 50'lik diazem ampul
Ve badem bıyıklı kaymakam dört dörtlük tören için emre
amade

Sonra şehrin ortasından geçen bir sağanak gibi
Top arabası, cenaze marşı, yılan, çingirak

Edirnekapı Şehitliği'nde bir Kürt kalbi
Zonklayıp duruyor ayıplı siperlere göz kırparak

ben, gri türk

Bir çingene ağıdı

Kınından zor çıkan bir bıçaktır bazen hayat
Dönmez geriye hiçbir yıldızın alın yazısı
Haydi o zaman rakıyı susuz dipleyelim
Çalsın tefler deli edene kadar polis devriyelerini
Dadak Hüseyin klarnetten bir ömre meydan okuyan nidâ çıkarsın
Değil mi ki gece de gündüz de hep aynı öksüzü doğuruyor
Sonra bir köşeye pusulasız notsuz terkediyoruz onu
Salın işte her oyun havasında
Bir bıçağı kınından çeker gibi okşayarak
Önüne bir düello konuldu sen daha bir karışken
Ya ebenin duasıyla dünyalar senin olacak
Ya ebeninkini göreceksin bu dünyada.
Kıpti ile kirmanç bu cümbüşün akortsuz iki teli
Hayatı bir ucundan yakalıyor kırık parmaklar
Sızlaya sızlaya itiraf ediyor nasıl geç kaldığını.
Atları hazırlat Çeribaşı, kilimleri hepten kaldırt
Çıtası eksik kalmasın toplarken çadırları
Şopar aşkı neymiş görsün namussuz coğrafyalar

Kırım ve soy

Çöl ortasına sürgün bir tekne
Güvertede Nuh'tan artan fare sürüsü
Bandırası sahte, sonradan bir uyduruk hilâl eklenmiş
Kısır kasırgalar, kısılan ömür
Uzun bir kervan hâlinde uzaklaşıyor kalbinden

Ölüleri Sayma Cemiyeti'nden tarihçilerin işaret parmağı kesik
Veyahut unutmuşlar saymayı ya da dayak yememişler hiç
Yirmi bir pare top eşliğinde kakhaha fırtınası
Kum fırtınasına karışıyor, yetimin hakkı yetimhaneden ibaretmiş

Birden kayboluyor hepsi, yıldızlara yutuluyorlar
Bin miydi, yüz bin mi, milyon mu
Sanki bir eksik çıksa rahatlayacak herkes
Bir fazlası boğazında düğümlenen Osmanlı şarkısı

Şimal, şark, garbın girdabını yaran çilekeş sürüsü
Bir adım öndeler kaderden, ölüm iki adım arkada
Kan sayımı yapıldı: Bulutlar nasılsa gözlerini kapatıp
Unutacak utanacak usanacak

Yankısı kayboldu hayatın
İçini titreten duduk öyle bir alev ki dağ başında
Kimsesiz Allah'ın kimsesiz torunları
Kimi kimsesi olmayan bir hikâye bırakacak

Gri türk

Maziye kuşbakışı seyrülsefer
Tıkalı yollarda insan seli
Kırbaçlı refakatçiler meclisinde gözü yaşlı gurbet şarkıları
Bir gözünü kan bürümüş, ötekinde yaslar diyarı Anadolu
Peksimet çiğnemekten ıslığı yönsüz, türküsü yavan
Ona Yemen’i biçmişler kefen, o kiralamış kaderini Dimyan’ın atasına
İki gözünü kapatıp bir saniye çırpırsa anlayacak
İt gibi farkedecek kalbinden taşan sıtmayı
Doğduğu en uca kulaç atacak günahlarından arınmaya
Alnı secdeye vurduğunda ahlara çanlar eşlik edecek

Sonra Allah, sonra kıyamet, sonra mahşer
Öyle bir ceza olmalı ki Azrail acımalı
Kâinatın ilk adımı gibi ürkek, doğmaya nazlı bir seher
Varsın kınında kuduran kılıçların destanı olmasın
Sabahın köründe en bebek hâliyle dedeler, nineler, amca çocukları
Göğü yarıp bir başka memlekete uçma hasretiyle
Kuş oluverseydiler, kanatları zaptiye darbeleriyle kırık

Köyün delisi sikini çıkarmış uzatıyor mavralara
İki gözü iki Köroğlu, en akıllıya nazire
Kafle onu en sonda bırakıyor
Ömrüne dar gelen bir ağaçta
Bahtları da öyle sallanıyor, daldan koptu kopacak bir tanrı kelâmı
Öyle toz duman ki adım attıkları yollar
Silinip gidiyor haritada izleri
Sonra her birinin hikâyesi yek diğerinde kayıp
Sonra bizim hikâyemize karışan o tuhaf hayaletler

Evet, kirece kesen bir yüzümüz vardı bizim
Bembeyaz, anamızın ak sütü gibi
Helâli hoş olsun: Geceyarısı bir başına yıldızlara tutunan çocuklar
Çölde akbabalara poz veren ihtiyar nakkaş
Kırk yıllık kahvesini taşıran Vanlı nine

Ama kalbimiz bembeyaz yine
Bayrağın iki figürü
Gözlerimizin içi
Başımızın göğe erdiği atlas
Beyaz ülkenin beyaz masalında bembeyaz...

Bir kırık uzun havada efkâr
Meyhanede şerefe kalkan kadeh
Aslan sütü, o da.

İtin giydiği bere, denizdeki köpük
Talihin bir yüzü, takı boncuğu

Rengi uçup giden ucuz eşyalara dönüşür hayat
Sonra bir çocuk, cebinde gri bilyeler hazırlar
Kırılmak için yılları sayıklayan bembeyaz camlara

Ürkek gecede lâfazan uykular

Kahkaha kahramanlık
Cüz niyetine destanlar
dolusu boşu bu: Tıynet

Dövüşmeyerek sevişmeyerek
koklaşarak kendi gürhuna
it gibi kopuk kopuk

Arkadan saldıran salyaların
muazzam kompozisyonu
başharfi büyük kendisi küçük

Yırtık mı yırtık endamı
Kusursuzluğu cismane tevekkül
Yatıp kalkar kendi orospuluğuyla

Dağıttığı haraçlar Robin Hood'a nazire
Burnu boka gömülü, tavuk götü tövbe tutmaz
Ha yanmış bahar ayazında ha beyaz karda mahsur

O en büyük kendinsever, en soylu korkak
Göğsünde hayali madalyalar
Rüyasında yetim çocukların faltaşı gözleri

Sırat köprüsünde ters perende

Sille yedin göt üstü oturup kaldın
Aşksız ve feveran eden bir tabloya yansıyor cismin
Eşyaların ayaklanması diyorlar buna varoшта
Kiblesiz, Allahsız, kitapsız bir hikâye
Tıkanıp kalıyor ağlama duvarının önünde
Yukarıdan on emir geliyor
Kalbine mıhlanıp kalıyor esaret

Sen keşke hep kendin kalsaydın da mağlubiyet şık dursaydı
Ben bir sinsi örümcek olup köşelerde iz sürseydim

Ola ki kurşuna dizilip ne idüğü belirsiz çukurlara gömülürsün
Yıllar sonra uyduruk bir heyet kazma-kürek inletir başında
O mezarlıktan bu kabristana kırmızı pasaportlu yolculuk
En kıdemli, en iltimaslı kahraman sensin
Zatâlin: İz bırakmış gibi bu yuvarlak dünyada
En çok beş yıl sonra mermere dönüşür mezarlık
Yılda en fazla üç kez ziyaret edilir
İki bayram, bir de doğum gününde

Sana yakılan mumlar Eminönü'nden alınır, toptancıdan
Toplu şekilde kuyruğa girip
toplucu topu atarız bu efsaneden

Sen: Bu dünyayla maytap geçen herhangi biri
Arnavutköy'de her pazar balık tutarken
derin hâyâllerde kendi hikâyesine yoldaş yakalayan
Yeşil otobüste cep telefonunu kapatmayı unutan
Sinemada horlayan
Cumartesi pazarında en ıslak marulları seçen
Bütün gazetelerin kitap eklerini takip eden
Kendi ömrünün amına koyan
Hâyâllere doyan
T.C kimlik no'sunda 73 milyonun kahrını barındıran
Seçilmiş
Sıçılmış
Tasması halkın boynunda paslı
Bütün kılıçlara ve kalkanlara rağmen sabıkasız

Sen: Sırat köprüsünün tam ortasında,
ellerin yerde, ayakların göğe nişanlı
Son bir kez perende atarken çekildi o fotoğraf
7.1 megapiksel cehennem kamerasıyla

Mort alfabeti

Her sabah yeniden. Bir daha. Unutmaksızın
Cetvelle ölçmek hayatın günah çizgisini
Sevapları hiçe saymak. Aşkı siklememek
Ayrılığı da. Ah o zamansız hançer

İstisnalar kaidenin amına bile koyar
Yıldızlar birer sivilceden başka nedir gökyüzünün altında?
Patlat sıkıysa. İrin dolusu aksın riyalar

Yemin etmek itirafın öbür türlü
Eteğindeki taşlar döküldü, sayfanın başındasın
Enter yaptılar geçmişini. Gelecek zaten hiç yoktu

Hiç mi yoktun vızıldayıp geçen okların arasında
Taşaklı bir mağlup gibi kucakladığın pişmanlık
Ömrünü harabeye çeviren güzel yanlışlar?

Bay doğrucu. Kod adı Davut. İmzası çizgili defterlerde bold bold sırtıyor
Kıçımı döndüğü bir hayat yok. Ne de anılarını kapışacak dost meclisi
Bir akşam üstü, iki nefes sigara çektikten sonra uyumak
Belki bir daha hiç kalkmadan tuş olmak tanrıya.

Kıyamet de facto, ölüm de jure

Kırk, şimdi bir uzun hayatın
Yarıya bölünmesi gibi, ucu dipte kalan
O kül mavisi sis

Gözenekler yaşlı
Şartlı tahliye edilen sivrisinek
Delip geçiyor kendi bahtını

Kimsesizler mezarlığı, pafta 36
Geriye sarılan bir hikâye oluyor
Azrailin elindeki kısa metraj

Göğsüne selam söyleyen asker
Havada buz tutan kurşuna nasıl da aşık
Çiçekler kuş kuş uçuşuyor rüyalarında

Kaybettiklerini bir kenara not eden
Kumarbaz namusu var hepimizde
İliklerine kadar hayata soyunmuş

Vah vah bir şarkıdır belki
Siktir edip dilimize dolamadığımız
Tükürsek çok şanlı bir yağmur resmiyeti

Biz yokuz diyorum postacı kardeşim
Tebellüğ için zahmet etme milli kütüphaneye
Atlanmış bir sayfanın dipnotuydu o heyecan

Yaşasın kriz!

Kukumav kuşu bütün beyaz yakalılar: Yak yak
Giyotin bilenemedi, ah parasızlık, kaldık kör testereye
Boynumuz kıldan ince, cellât arazi, bekle bekle yok ölüm

Daha dur, iliğine kadar acı var sırada, ya sabır
Kravatın hayalî banknotlar altında ütülü, kolalı gömlek
Yakışıyor bütün yokuşlar sana, şeytan boşa almış vitesi

Her sabah sokup geçtiğin kart tınmıyor bu sefer
Bütün plazalar palazlandı, meydan okuyor ruhuna
Kuş kalkmıyor, geçmez aylar seni bekliyor altın kafeste

İşte Halk Ekmek önünde 6-8 nöbeti
Gurultular emrinize hazırdır ey küresel!
Her Türk borçlu doğar
Kriz sana canım feda

Bilmeceyi çözerken siki çarşafa dolaşan teorisyenler
Sıkı düğüm atacaktı hayata, olmadı
Artık bütün kadehler yoksulluğun şerefine!

Müşteri beğenmeyen taksici kulum kölem olmuş durakta
Outlet, halk pazarı, çükerbank
Sıfır faizle 18 ay vadeli the kerhane

Deprem diye diye salladılar sonunda hayatı
Aşklar bin parça, toparlanmaz artık, sil baştan dünya
He ce le ye he ce le ye öğreneceğiz birbirimizi

Suçlusu da bulunmaz bu cinayetin
Amerika yaptı, Fransa sattı, Almanya yattı
Çekik gözlü Japonlarda tıfıralı bir çekingenlik
Çin desen sonunda taklidini yarattı cehennemini

Şimdi "Biz biliyorduk böyle olacağını" desek racona uymayacak
Düşmanın da şerefi var iki paralık
Onun da yarısı faizi boylayacak

Meğer ne rüya görmüş ak sakallı Marks amca

Milenyumun ilk özeti

Şairlerin yağmuru es geçtiği yıllardayız
Tosbağa meraklısı diye ti'ye alınanlar birer galip sayılır mağlup
Çocukların adlarını nüfus kütüklerinden silmek üzereyiz
Damla
Çağla
Nehir
Bulut
Yok artık, hiç olmayacak uzun bir zaman

Aşklar zaten birer cirit oyunuydu
Kimse duramıyor azgın atın üzerinde

Herkes birbirine borçlu
Bir cebinden umut eksilten
Ötekine hüznü depoluyor anında

Yaşı yirmiye varan efor testinden yenik çıkıyor
Kırkı geçen biraz 'eski tüfek', dayanıyor ayrılıklara

Kapanın elinde kalıyor hayat, keşke biraz ağlayabilsek
Ama oyuncağımız kırıldığı için değil, kalbimize

Kopasıca dilimizi biraz olsun tutup susabilsek
Belki yeni sözler birikecek hikâyemizde

Birinci sınıf vatandaşız kapana kısılan fareler cumhuriyetinde
Nasılsa sınıf farkı da kalmadı, hepimiz dipteyiz

Batık bankadan parasını kurtaran en kahraman
Kredi kartının asgari tutarını ödeyen cengâver

Dağınık bir yapboza benziyor ömrümüz
Ne zaman bir araya gelir parçalar
Nasıl kavuşur ırmak denize
Bütün feylesoflar bu muammanın peşinde
Olsaydı keşke, gökyüzüne sırtını döneceğine

Artık bizden geçti mi, yoksa bir bulutun arkasında mı saklı kaldı hayat
Bilmiyorum, bilmiyoruz, kimse bilmeyecek
Ama öyle bir bilmeceye dönecek ki insan
Yüzyıl daha soluk alacağız kendini keşfettiği yerde

Zamane

Kör olası saat. Kusurları hatırlatır
Kim vaktinde çıkmışsa yola

Dar gelir. Hesabı verilmemiş anılardan bakiye
Ne dede, ne derviş, ne dîvan

Yarasalara tutkun. O cambazî atlı
Harada yakalıyor altılıyı

Ömür kumar. Aşk öyle. Kaç milyonda bir talih
Bir sabah pencereyi açacaksın da o karşında

Çok beklersin. Gelip geçiyor yıllar
Galip geçmiyor ama. Hayaller köz

Hayat bir deplase, tökezletir
Kırıklardan medet. Paramparça pullardan

Tavlada. Hep yek. Kaderin gibi
Bir sen vardın, yine sen olacaksın

biraz da kalbim

Self servis

Sabah kalktım ki başucumda ben
Aylardır hasretmişiz gibi koyun kucak
Öpüştük, koklaştık, dertleştik
Selam getirdi gittiği yerden

Hatırşinas bir âşık değil elbet
Kaybettiği anılardan belli
Tek tuş yitirdiği kalbinden

Falıma baktı sabahın köründe
Gözlerim açıldı telvedeki kâbustan
Geçmiş gelecek şimdi ati falan filan

O daha korkusuz, daha çocuk, daha ben
Elimden tuttu ki bir uçağın kamikaze alarmı
Böğrümde bıçaktan kelimeler

Başucumda ben, sabah kalktım ki
Erken öten horoz gibi mağrur
Mağlup, kendinden vazgeçecek kadar

Karamba karantina

Sen benim manevâ aşkım ol
Tenzil-i rütbe gibi dur kalbimin içinde
'Onursal genel başkan' ya da 'Devlet eski bakanı' gibi
tuhaflıklarla donat ruhumu
Beni kanatlarına al, en kuytu yerlerine
Orada bir çıbanbaşı olayım

Kuşkum ol, arkama bakıp bakıp aşayım sokakları
Kâbusum ol, gecelerim de sana emanet
Beni karantinaya al, aşk sakın kımıldamasın orada
Herkes kendini yeniden yaratsın
Katiller tövbekâr
Tecavüzcüler namazı niyazında
Askerler küpeli, cool ve vicdani retçi

Her Şey bir daha canlansın
Mesela kucaklaŐın Yozgatlı ve Dersimli
Birlikte söylesinler Aynur DoŐan'dan "Őevatari" Őarkısını
Baykal'ın videosunun ikinci bölümü dŐŐn internete
Bir maymun Adnan Hoca'nın resmine bakıp bakıp otuzbir eksın

Bütün mucizeler tek saniyeye sıŐsın
Kimse kaçırmasın o saniyenin nokta vuruŐunu

Herkes kurtulsun
Tek ben kalayım karantinada
Burnumun ucu bile çıkmasın oksijen çadırından
Değil mi ki kabuğumu kırıp dört nala sana koştum
İşte tökezlediğim yerde kırık bacaklarım
Gözünü kırpmadan düşür içindeki cehennemi üzerime üzerime

İliğine kadar aşk

Dünyanın bütün adli tıpçıları akın etsin
Lime lime doğrasınlar etlerimi
Kemiklerimin üstüne tarih düşsünler
“Bu adam sıkı âşıkımış” desin en sivrisi
Astronotlar, kozmonotlar, taykonotlar
Yükselen burcuma itiraz etsinler
“Oğlak değildir” desinler
Kalbimin milim milim haritası çıkarılsın
Yetmezse Google Earth’te ışıl ışıl ışıldasın
Yukarıdan aşağıya adım adım yaklaştıkça

Herkes sırayla karşıma dikilsin mahşerden bir saniye evvel
Tavлада zar tutan emekli paşalar
İşkencede bir kadeh susuz rakıyı
tek dikişte bitiren emekli polis müdürleri
Tükrük köfte yapan Hasan Usta
Kokoreççi Ali Haydar
Bana şarap markası seçerken
gözleri şaşkı olan Tekel bayii
Facebook'ta arkadaşlık teklifimi hep öteleyen o esmer kız
Beni sevmekten bir ayda vazgeçen bir başkası
-ömür boyu hep kahve falında bir umut ışığı olarak kalacak-
Sonra Lotocum Serdar, berberim Nedim Amca

Hepsi buyursun otopsiye
Bakanlıktan izin de çıktı nasılsa seyir için
Mideleri bulanmayacaksa
Kusmayacaklarsa son anda üstüme
Desinler bir ağızdan
Dünyanın sırrını tam yakalamıştı ki
Ayağı kaydı, kendine düştü

Veli dedemin kemarı

Bir kelimeyi ortadan bölmek mi çigan?
Yarısı anıların hanesine yazılan taфра
Öteki yarısında bir çocuğun usluluk resmi

Asker arkadaşından hatıra bir keman
Fonda Allah'ın sol yumruğu, indi inecek
Tek şahit gaz lâmbası ışığında İbriktepe akşamları

Sayfalar dolusu kelâm mı sızar genlerime?
O Hafız, dayım şair
Annem ile teyzem sivri dilli kızkardeş

Biz bize bir dünyaya bizden ayrı fasıllar kondu
Her cüz bir miras emekli belediye muhasibi dedemden
Her lâf kitaplarla kucaklaşan sevgili

Yıllardır iğreti bir soru gibi emekler Hüsniye
Rafin sol tarafında, tam da bir veliye yakışır gibi
Vakur, sessiz şimşekler

Ne kadar aydınlatırsa aydınlatmın o yok
Veli dedemin kemarı, kim bilir kaç on yıl önce yitip gitmiş
Belki saklanıp kalmış bir kasabanın görünmez kalbine

Neşet ertaş için kırk dizelik şükür duası

Kalbinde kıırım. Aşk desen değil. Yalnızlık hiç
Bozkırın ortasında farları sönük giden kamyonlar
Öyle bir şey olmalı kara sevda.
Geceyi darmadağın eden siren sesleri
Sedyeden uzanan fukara eli
Hepsi gecikmeli
Hayata dokunamamış, tek bir günahı elleyememiş daha
Eksik gidiyor buralardan.

Hoyrat ömürlere çok yakışıyor üstü dantelli radyolar
Cızırtılar içinden bir Kırşehir havası
Kar bekleyen yolculuklara mükâfat
Türküler: İçini delip geçen bulutların hiç yazılmayacak hikâyesi.

Allah'ın yazı tura attığı koskoca yuvarlakta bir karınca gözüün
Bir damla fazlası değil.
Hiç kimseye yâr olmadı o miras
O kudretsiz taht, o cenabet kelâm
Ölümsüzlük: Gidene kadar harcayacağın yekpare paye
Herkesin payitahtı kendi özünde
Üstelik korsan mı korsan
Kara mı kara.

İster duraklat ömrünü, bas gitsin uzaktan kumandaya
İster hızlandır hayata hiç yakışmayan görüntünü
Çabuk bitsin akşamları Migros'taki indirimli alışverişin
Hafta sonu bonuslarını harcarken arada kaynayıp gitsin anılar
Sakın ha MP4'ü seçerken ekranı küçük alma
Sonra küçülür, bücür olur, cebine girersin masalların.

En girişken sen ol
En seçici
En parlak.

Tam en sessiz ânını bulmuşken hayat
Bir uzun hava delik deşik etsin yeminlerini
Kırıl kendine. Küs. Dönüp bakma sırtıyla yamanmış yüzüne
'Gülücük de bir gün gelecek'
Bununla avun. Avut armut piş ağzıma düş muhakemeni
Her insanın tahkimi kendi kalbinde
Bulursan kaçırma içindeki kıpırtıyı
Sakın bırakma uçurtmanın ipini.
Yüzükoyun kapaklanıp keşfettin ya aşkı
İster tanrıya. İster kadına. İster kuşlara
Artık mızraptan kurtulan bozlak bile cellât olamaz sana.

Çınardan dökülen kırk iki yaprak

Yağmuru bekledi koca gün, beklemek zûlmüş gibi
İçinde gezinen yedek bulutu gözlerine sakladı
Yollara düşmeyi denese aynı ağaçlar aynı hizada
Elini kalbine koyar koymaz gelsin uyku sığınağı

Yoksa fırtına mı demeli uykuya? Öyle aniden
Üzerini örter gibi yıldızların, geceyle didişerek

Her yıl bir yaprak daha düşüyor çınardan
Yaşlı bir aslanın boynu bükük dönmesi gibi ormana
Dibine kadar mağlûp, dibine kadar mağrur, dibine kadar munis

Sürçülisan işte, hangi söz tam oturmuş ki yerine?
Bir atasözü diğerini tutmuyor, kelimeler sırlıklam
Yağmuru bekledim diyorum, koca gün, koca ömür
Kocadı içimdeki çocuk, bıyığı terledi
Yaş kırk iki oldu, tevellüt 963, ama hâlâ doğmamış
Dünyaya gözlerini açmaya çalışan bir kartal sabırsızlığı

Katilimle mukavele

Sırnaşıp durduğum hayat koydu postayı
Refüze aşklara rütbesi sökülmiş paşa selamı da cabası
Başparmağın deldiği çorap haki renkte
Sanki çakallık belirtisi oyun içinde oyun

Renkler ilk defa yükseltecek sesini
Işığı biraz öksüz bırakmıştılar
Takma adla kerhanede marka kesen bitirim heyecanı
Peçeteler üşüşüyor en ufak poyrazda

Dinden imandan da çıkmış değiliz, hayır
Frenimiz afili, hava yastığı çok koyuyor azraile
Yine de hangi gemi uzaklaşsa küçük küçük kanar hikâyemiz

Kırk beş iyi yaş, kırk altı en tehlikelisi
Madem gazeteci doğulur, öyle mi ölmeli ya?
Yarım asra ramak kala manşette siyanür biriktirir gibi

Elini çabuk da tutmuyor genetikçiler
Onlar şifreyi çözecek de biz dalya diyeceğiz!
Bir beşik, az kefen, işte üçün biri

Kurşunlar diyorum vızır vızır
Vız gelmez. Vaz geçmez
Kanas'la mı mıhlayacaksın alnımdan?

Nişan al: İçinden hangi kötülük geçerse -ateş!
Mevsimler geç mi kaldı? Dön sırtını
Üşütecekse üşütsün, donacaksak donalım

Aşkla mı yanıtacaksın beni? Hiç durma
Ne kadar kaos, o kadar devrim
İster cephe. İster yatakta. Ama pusudan uzak

Mask

Didişip durduğum kendim, siktir git cehennemin dibine
Bir daha ne görün beyazperdede figüratif hallerde
Ne tekkede kuyruk bağla talihine yeni bir kem eklenmesin deyu

Aşkta icrai rezalet çıkarmak maharet ya, sakla günlüklerini
Gün gün buharlaşıp uçsun kelimeler, çarkına sıcsın kalbinin

Herkesin içindeki celse başka, suçlar ağız dolusu
Caydırma beni yeni cinayetlerden

Kimi kimsesi olmayan kuşlar, öyledir ahali
Seveni de göt, sevmeyeni de

Yırtıcıdır, kendi suratı perperişan
Göç sırasında kanatlarında hep yama

Kimin hikâyesini kime yutturmalı? Söz verip unuttuk
Bir zamanlar biz, herkese rağmen, iki yanı keskin kılıç

Temaşa

İçimde hiçbir boşluk yok
Ölüme yürüyen ağır hasta kadar tenhayım
İpi göğüslemek için azraille tokalaşmak şartmış
Bir de hatır senedi imzalamak Allah'la

İkinci perdesi olmayan tuluatmış hayat
Ne kadar ekmek o kadar köfte
H'leri yutup yutup ekleyen Trakyalı kadar safiyane
Küfür mü, iltifat mı biriken tükürükler?

Delinin zoruydu belki her gece yanılırları alt alta toplamak
Yenilgilerden yeni yıkımlara fal açmak
Unutmak külliyen unutmak aşkları
Hiç yakınmamak

Bir kalemde üstü çizilen define taslaklarıyla hurra hürriyet
Birikmiş milli piyangolar, bakılmamış sayısal kuponları
Yerin yedi kat altına gömülü bir hazineydi kalbimiz
Kim bilir hangi kâşifin keyfine keder

Bir oh dedik mi hayatta? Hayır
Boğazımıza yapışan ejderhanın alevi yalazladı
kulak arkasında ne kaldıysa

Tutku mu? Unuttuk gitti izini
Aşk? Bir taş plak kadar eskiydi

En çok ne dokunuyor ah bilseniz
Öyle bir kasırganın ortasında kalmışız ki
Bizi bize anlatacak tek bir kul yok ayakta

Ben, biz, gecikmiş evliya takımı
Filmi geriye sarmaya takatimiz var mı? Yok
Herkesin dört nala puştluğa koştuğu yarışta
Tökezlenme dalında en birinciyiz

Üvey manifesto

İçgüveysiydim bu hayatta
Kapının eşiğinde kendine olmadık hâyâller yaratan

Ne zaman özeleştiri yapsam
Aleyhime suç duyurusuna dönüştü kendi feryadım

Bundan geriye dönüş yok diyorlar
Olan oldu, bundan sonrası yarışın son turları

Bakıyorum herkesin elinden kaçmış hayat
Kim kimi arasa ne kendinde buluyor ne başkasında

Madem öyle bir desturla başlıyorum masala
Dişimi sıkıyorum, dilimi ısıyorum, dünsüzleşiyorum

Yine de kalbimde kırıntılar kalıyor her vakit
İp koptuğu ân beni eskiye fırlatıveren

Benim de şürekam varmış demek
Bir düş, bir kelime, bir şükür özlemi

Şeytanın günde dört kere dürttüğu âdemin tekiyim
Afsız bir günaha karşı ömrünün dibine kadar zebani

Aşklar son buldu ama, buna bir harf daha eklemek olmaz
Kurutulmuş bir çiçek şimdi hayat kalbimizin satır arasında

Dedim ya ıggüveysiydim... Horlandım, ezildim, üzüldüm
Sonunda benim kadar kimsesiz olduğunu anladı dünya

Kör teselli

Avucumda oyalamam artık günahları
Bir cesaret uydurur takılırım peşine
Çat diye, sıçanları ürkütecek kudrette

Sokakta akla hiç gelmedik destanlar söylerim, üzülme
Gitarın telini sert sıkırım, akordunu bozmam düşlerin
Hesaba kitaba uygun hayatlar tasarlanır bir yerlerde

Sonra pat diye söylerim sevmediğimi
Hiç ısınmadığımı sana, gördükçe ürktüğümü
Aşka ne zaman fırsat tanısam sonunda biraz öldüğümü

Üzülme, hepsi gelir geçer, bir sen kalırsın
Öylece bakakalırsın kurudukça kuraklaşan hikâyene
Eskiyen rüzgârı ömrün sanırsın

Elbet son kullanma tarihi vardır kimliklerin
Üstündeki mührün silindiği, vesikalık fotoğrafın solduğu
Kendinle kucaklaşmana çüş konulduğu

Bir de bunu dene son kez, üzülmeye
Sen en kötü, en mükemmel ve en acımasız arasında görünmez üçgen
Kendi gölgesinde ne dolaplar çeviren

Biraz şeytansı sanki, biraz tanrısal, çok az kahraman
Kılıcını kuşanırken kendine batıran
Sakar, müşkülpesent, kıl mı kıl

Keşke hayatın bütün soruları tek gecede cevaplınsaydı
Bağdaş kurarken bacakları kilitlenen dervişler
Üzülmeye, yamulsalar da bulurlar yolunu yordamını

Ben kudurdukça kuduran bir öfke mi saklıyorum
Kalbimde neler mi gizli, hayatta kimlerden mi kaçıyorum
Hepsini bir çırpıda cevapla, en çok kendin inan, üzülmeye

Bir zamanlar bir nağme vardı dersin
Hiç kimsenin bir ağızdan söylemeye kıyamadığı
Bir sandukaya atar, ömrünün tesellisi gibi gizlersin

Cenaze evi

Çoktan gelmiş hoca, başörtülü kadınlar
bahçeye kadar taşmış
Üzerinde bir bıçak
son vedası çelik bir söz olsun diye
Besbelli seveni çok
Hayat boyu unuttuğu günahlarını affedenler
Taksiratın faturası Allah'a kalır her sefer

Uzak şehirlerden gelenlere ayrı bir köşe
Gözleri şişmiş kadınların
Erkekler metin olmak için
olur olmaz şeylere gülmekte
Çocukların hepsi akrabalara bırakılmış bir günlüğüne

Yaptığı iyilikleri hatırlamak için
epey zorlanmış hafızalar
Kendine sorulsa
hangi anyı silip atmak isterdi kimbilir

Arkasını dönüp bakacak olsa son kez
Sıvaları dökülmüş eski bir köy evi
Sırları dökülmüş ayna kadar mahcup
Her şeyin yarım kaldığına hayıflanıp duracak

Üçler, pirlar, kırklar aşkına
El fatiha diyor hoca
Herkesin içinde bir yarasa yapışiyor hayata
Dört kollu hazır, yeşil örtü,
varsa başucuna bir demet kır çiçeği

Sonra yarısı camiden ayrılıyor cemaatin
Minibüsler, birkaç otomobil, belediye otobüsü
O önde son kez öncü mecburen
Bir kelimenin yağmurda silinen harfi arkadakiler

Trapezde melankoli

Kelimeler dağınık. İki cümle tutturamıyor kimse
Virüs girmiş kalbine. Kimin mi? Bilsek.
Dağ çilekleri tadılmamış halde bekliyor kısmetini
Ormanlarsa bu mevsim yine çıra çığlık

Yıklamak kolay. Hikâyesi de epey adam toplar başına
Hizaya girelim desem herkes general
Meğer nazardanmış tökezleyip düşmemiz
Mavi boncuk, kara böcek, sarı yılan

Tıslayıp deliklere sızarak yeni yuvalar,
yeni bir dünya, yeni kelimeler
uydursak. Kendimize hiç mi hiç benzemeyen

Aşk bir hicap. Yarım yamalak söylenmiş,
gömülmüş eski bir şarkı
Boş verilmiş antika. Sonradan kadri bilinmiş büyüteç.

Büyütelim. Kırkı çıkmış kalp yarası
ne kadar hatıraysa
Yüzleşmek? Yüze yüze vardığımız kıyıda
Kuma batarak. Kum saatiyle dökülen anlara
Anılara bata çıka.

En yukarıda, ta Allah'ın eşiğine yakın
Bir elimiz boşlukta, ötekinde beyhude masallar
Neye tutunmaya kalksak mıknatıs başka yerde

Sipervizyon

Sık tekrarlayan bir gökgürültüsü: Korku
Ölüme posta koymak palyaçonun haddine mi?
Kaybetse de sınıımı. Çitler aşar bilmeyerek
Kahkahanın yurdu belirsiz.

Eni boyu bir çukurda siperdeler
Zapturapt şarkıları bir ağızdan
Kıtayı atlayan baştan sarıyor makaraya

Men dakika dukka: İspiyonel tutku
Kalbimdeki bütün arazları sıralıyorum
Aşk olsun diye ucu kaçmış hayatın

Emir demiri keser diye herkeste bir telaş
Kıyım kıyım köftehorlar zile dokunup sırta kadem basıyor
Çivisi çıkmış ölümün, vazoda bile yakışsız

Kuşkuluyum, kuşkulusun, kuşkulu
Kuş gibi çarpınsa da içimizdeki ahali
Her alkışta bir kilit daha ekleniyor kafese

Fani ıslık

Füzeden çıkmış ak kaşık. Tam tam isabet
Çalsın davullar. Zurnalar. Zil zurna hayat
Yek kadeh zıkkım. Günah diz boyu

Sabah: Yoklama kaçacağı
Akşam: Tezkereci
Ne gazilik beratına teşne
Ne firarda var gözü.

Şafağı güneşırı atlayarak yazıyor cep takvimine
Kalbi bir ileri gidiyor bir geri

O şimdi serseri mayın
Muavinsiz minibüslerde mp3 çalarla oyalıyor içindeki örümceği
Tutunsa, bir tutsa, ama tutsak
İşkur cetvelinde yüzde 11,7'ye yaslanan müptelâ
Talip olduğu tek yenilgi
Kimselerin yerini bilmediği aşk

Hatabiyografi

Merhaba, ben Cihan Oğuz
El sıkışalım, anlaşalım
Siz tanrısınız: Mağrur, bağışlayıcı, adaletli
Ben hep yapayalnız sandım sizi, yanıldım
Aşklara paye biçerken bile o fitne yapıştı kalbime

Yoldan çıkmadım, evet
Kin kusmadım kimseye, tamam
Sabahları 07.15'te cep telefonum tıngırdayıp durdu
Akşamları 21.30'da zor attım kapağı eve
Biricik kızımı özledim, sarıldım, şımarttım
Ölüme gizli gizli meydan okudum o anlarda
Kalbim deli bir poyrazdı
Esti durdu kendi hikâyesine

Ben Cihan Oğuz, güzel mevlâm
Şair, gazeteci, az buçuk eleştirmen, komedyen
Kel, tikli, 48-50 kilo, boyu 1.70
Her sabah duayla kalkıp geceleri duayla yastığa baş koyan
Her şeyden vazgeçip sana koşmaya kalksam adı aşk mı olacak
Ayrılık mı sırtacak yoksa acı acı?

Öyle paramparça oldu ki yıldızlar
Öyle toz bulutu esti ki hayat
Kimi ansam gizli gizli ağlayan bir çocuk tepiniyor beşikte

Tanrım, biricik generalim, pupa yelkenim
Dümende zavallı kalbim, titrete elim, tedirgin gözlerimle
Kırk altılık oldum, delicesine
Yaşımı başımı aldım, yılları çiğnedim
Yıllar da beni hasıraltı edip aldı intikamını

Ben Cihan Oğuz canım Allahım
Yedi milyar kulundan en sivri dillisi
En edepsizi
Belki en korkağı ölüme yol alırken
Üstelik en piçi

Kendi falıma bakmadım henüz, hiç bakmayacağım
Ben mi? Galiba Cihan Oğuz
Yalvarışı isyana tercüme etmeye çalışırken
Kopya çekmek suçundan sabık

Barajın ucundaki parti gibi
Ha boğuldu ha boğulacak: Çocukluk
işte, her yenilgiye bir kılıf uydurmak
tır: çiğneyip geçer Habur'u
İçinden dökülen yalansız mektuplar
Askerlik hatırası G-3'lü fotoğraf

Aşkın talimgâhı yok, sınıra sıfır noktada
Tam da bir dağdan ötekine geçerken çocukluğunu yakalayıp
kartal yuvalarına yem diye büyütmüşler seni
Beni gözcü dikmişler bin beş yüz rakımlı tepeye
Ne zaman haki renk dürbünle baksak
Gözlerimiz kamaşıyor karşılıklı

Tezkereyi yakmayacağımı bilsem
Beyaz bulutların üstüne yazıp duracağım o şerhi:
İnsan bazen özlediği denizde boğulur
Her kim ki yek diğerini kardeş saymıyorsa
Orospu çocuğudur
Orospu çocuğudur
Orospu çocuğudur

içindekiler

edepsiz girizgâh

- 7 Dondurulmuş bir hayata kıssa
9 Küfre teşne sayıklamalar
11 Mehteran bölüğüyle enternasyonal
15 Derin koma
18 Tiryakinin son ciğarası
19 Parola: çüş
20 Kelleyi giyotine uzattığım an
22 Kerhanede referandum
23 Çüküm kayıp

kuytuda gece hikâyeleri

- 27 Teslimo
28 Ölümle reverans
29 Karanlıkta mesaj çeken kızlar
30 Eksik kalmış bir ağıt için
32 Hutbesiz asker
33 31. Paralel
34 Siperde fısıltılar
36 Ser
38 Şehit ve mirî
39 Olmayacak duaya amin
40 Emir, komuta, zincir

ben, gri türk

- 45 Bir çingene ağıdı
46 Kırım ve soy
47 Gri türk
50 Ürkek gecede lâfazan uykular
51 Sırat köprüsünde ters perende
53 Mort alfabetesi
54 Kıyamet de facto, ölüm de jure
55 Yaşasın kriz!
57 Milenyumun ilk özeti
59 Zamane

biraz da kalbim

- 63 Self servis
64 Karamba karantina
67 İliğine kadar aşk
70 Veli dedemin kemani
71 Neşet ertaş için kırk dizelik şükür duası
73 Çınardan dökülen kırk iki yaprak
74 Katilimle mukavele
76 Mask
77 Temaşa
79 Üvey manifesto
81 Kör teselli
83 Cenaze evi
85 Trapezde melankoli
87 Sipervizyon
88 Fani ıslık
89 Hatabiyografi
91 Rakım: 2013

KOMŞU YAYINLARI: 184 / YASAKMEYVE: 125 / ŞİİR: 117 / 1. BASIM: İSTANBUL

GENEL YAYIN YÖNETMENİ: ENVER ERCAN

EDİTÖR: GÜLCE BAŞER

BASKI VE CİLT: EGE REKLAM BASIM SANATLARI TİC. LTD. ŞTİ.

ESATPAŞA MAHALLESİ ZİYAPAŞA CADDESİ NO: 4

ATAŞEHİR / İSTANBUL

TEL: 0216 - 470 44 70 – FAKS: 0216 - 472 84 05

www.egebasim.com.tr

MATBAA SERTİFİKA NO: 12468

KOMŞU YAYINLARI - ALİ ENVER ERCAN

RASİMPAŞA MAH. İSKELE SOKAK. NO: 54

ALİBEY APT, KAT: 1, DAİRE: 4, KADIKÖY / İSTANBUL

TEL/FAX: 0216 - 414 33 31, e-posta: editor@yasmeyve.com

www.yasmeyve.com

yasakmeyve